

حبيب روحانى جناب آقا ميرزا عبدالمجيد عليه بهاء الله ملاحظه فرمايند

بِسْمِ رَبِّنا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى

پاک و منزّهست پروردگار عالميان از مدح و ثنا و ادراك اهل ناسوت انشاء فى الحقيقه الى حين معروف نه و موصوف نه اوصاف عباد از اعلى و دون آن در يكمقام راجعست بنفوس ثابتة راسخه مستقيمه راضيه مرضيه ايشانند اياى امر حقّ مابين خلق و ايشانند اشجار بستان الهى اوراقش باراده متحرّك و اثمارش بمشيت مشهود ايشانند مشارق اقتدار حضرت مختار تغييرات عالم و حوادث امم ايشانرا از اسم اعظم و مالک قدم منع نمود بافق ظهور وحده ناظرند بصر را از براى مشاهده ميخواهند و سمع را از براى اصغال الله الحمد بنور توحيد حقيقى منورند و از اثمار سدره مبارکه مرزوق از رحيق قل الله آشاميده اند و به درهم فى خوضهم يلعبون عامل يسأل الخادم ربه بأن يوفّقهم و يؤيّدهم و يمدّمهم بجنود الغيب و الشّهادة

سبحانك يا قاسم ارزاق العباد و قاصم شوكة اهل العناد اسألك بتسخير قلمك الأعلى و صريه و نفوذه و اقتداره و بمشيتك النافذة و قوتها و قدرتها و سلطانها بأن تؤيّد اوليانك على اظهار امرك بين اهل الامكان بالحكمة و البيان ايربّ تريهم بين اعدائك و ما ورد عليهم فى سيلك اسألك باسمك القيوم و رحيقك المختوم بأن تنزل من سماء عطائك ما يقربهم فيكلّ الأحوال اليك و قدر لهم ما يكون معهم فيكلّ عالم من عوالمك ايربّ تسمع ذكر عبدك المجيد و اوليانك الذين اقبلوا اليك و ارادوا كوثر بيانك و رحيق غنائك قدر لهم ما تقرّ به عيونهم و تفرح به قلوبهم انك انت المقتدر القدير لا اله الا انت السامع المجيب كبر اللهم عليهم و صلّ عليهم بدوام ملكك و ملكوتك و قدر لهم بجدوك و فضلك ما ينبغي لاسمك العزيز الوهاب و بعد نامه آنحبيب روحانى يوم هفدهم ماه مبارك رمضان وارد گويا نامه نافه مشك اذفر بود كه از هر كلمه آن عرف ثنائى مالك ارض و سماء متضوّع حقّ شاهد و گواه كه سبب فرح و علّت بهجت بود از ذكر مجمع و اولياى مجتمعه نساييم سرور در مرور و بعد از قرائت قصد مقام اعلى و ذروه منتهى نموده امام وجه و بشرف اصغا فائز اذاً توجه الى وجه مولى العالم و انزل ما لا يحصيه احد الا نفسه المحصى العليم الحكيم قوله جلّ جلاله و عزّ بيانه

بِسْمِ الْمَهِيْمِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

يا مجيد قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و قرأه امام الوجه اجبناك بهذا اللوح المبين قد هزتك نفحات الوحي فى ايام ربك و اسمعك ندائه الأحدى و ادخلك فى مقام فزت فيه بما كان مسطوراً فى كتب الله و بشر به ام الكتاب طوبى لعبد فاز و ويل للغافلين يا مجيد قد اقبلت الى المقام الأعلى و الذروة العليا الى ان حضرت فى مقام كان امل المقرين قد وجدت عرف بيان الرحمن و رأيت آثاره و فزت بأنوار وجهه ان ربك هو الفضال الكريم قد وجدنا من بيانك عرف استقامتك فى امر الله العزيز الحميد بشر احبائى بعنايتى و ذكرهم بآياتى و نورهم بنور الساطع من هذا الأفق المنير طوبى لبيت ارتفع فيه ذكر الله و ثنائه و للسان نطق بذكره الجميل و طوبى لقلب اقبل الى الأفق الأعلى بالاستقامة ما منعها اعراض المعرضين الذين كفروا بالذى آمنوا به فى القرون و افتوا عليه بظلم ناحت به كتب الله و بكت عيون العارفين انا نكبر من هذا المقام عليك و على اوليائى فى بلادى الذين ما خوفتهم صفوف فراعة الأرض و قالوا لك الحمد يا مولى العالم بما هديتنا الى صراطك و اسمعتنا ندائك و اظهرت لنا ما كان مكنوناً فى علمك اشهد ان بك نفخ فى الصور و ظهر السر المكنون و بك نصب علم الاقتدار بين الأبرار و نطقت الأشياء الملك لله المقتدر العليم الخبير بهاء عليكم و على الذين اخذوا رحيق البيان باسم ربهم الرحمن و شربوا منه من لدن

آمر قدیم انتهى لله الحمد عرف کوثر بیان امکانرا احاطه نموده ابصار اخیار بمشاهده انوار فائز و آذان ابرار باصغاء نداء حضرت مختار مشرف این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که اولیا را مؤید فرماید تا بحکمت و بیان ناس را بصراط مستقیم و نبأ عظیم هدایت نمایند تبلیغ امر از سلطان اعمال لدى الغنی المتعال مذکور و محسوب عنایتش موجود و مددش مشهود هر نفسی تمسک نماید بآنچه که از قلم الهی جاری و نازل البتّه مددش میرسد ولکن باید در جمیع احوال حکمت را از دست ندهند لثلاً ترتفع زماجیر المعرضین و ضوضاء الغافلین

اینکه ذکر عید اعظم و اجتماع احبّا را در مجالس و اشتغالشان بذکر و ثنا و اشتغالشانرا بنار محبت مالک اسماء مرقوم داشتند و همچنین ذکر جناب کربلائی محمّد علی علیه بهاء الله و عنایته و طلب استدعای ایشانرا در باره اولیای میم و راء و باء و نون و محلّ آخر فرمودند اینمراتب در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد و بعد از فوز باصغا از مشرق عنایت کبری این آیات در ذکر اولیا از قلم اعلى جاری هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد علی علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی التّاطق فی السّجن الأعظم امام وجوه العالم

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان و يدعوهم الى مشرق الأنوار یا اهل الأرض انا اظهرنا نفسنا بینکم لیهدیکم الى افق منه اشرفت شمس الحکمة و البیان طوبی لمقبل ما منعه اعراض القوم و لمستقیم ما حرّکته قواصف الأشرار و طوبی لناطق ما حجّته حجبات الظنون و ما خوّفته سبحات الجلال یا محمّد قبل علی انّ قلمی الأعلى فی سجن عکّا اقبل الیک و یذکرک بما یقرّبک الى الله مالک الرقاب کم من عالم منع عن المعلوم و کم من غافل اقبل و فاز بمطلع الآيات قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بذكر لا تعادله الأذکار لتقوم علی خدمة الأمر و تدع الناس بالحکمة و البیان الى مکمن الأسرار طوبی لک بما فزت بآثار قلمی الأعلى فی مقام جعله الله من اعلى المقام اذا شربت کوثر البیان من ید عطائی و اخذک جذب البرهان الى ملکوت عرفانی قل

الهی الهی لک الحمد بما اسمعتنی صریر قلمک الأعلى و عرفتنی صراطک و میزانک و ایدتنی علی الاقبال الى افقک بعد اعراض خلقک و سقیتنی کوثر حبّک فی یوم فیہ قام العباد علی اطفاء نورک اسألک بأسرار علمک و امواج بحر بیانک و بأمرک الذی به سخرت الملك و الملكوت و آیات عظمتک یا مالک الغیب و الشّهود بأن تجعل السن عبادک مفاتیح عنایتک لتفتح بها ابواب افئدة خلقک ثم اجعلنی یا مولی الوری و ربّ الآخرة و الأولى ناطقاً بشائک و قائماً علی خدمة امرک بحيث لا تمنعنی حوادث الآفاق و لا نفاق اهل الشّقاق ثم اکتب لی یا الهی ما یقرّبنی الیک فیکلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر العلیم الحکیم انتهى

نیر عنایت از افق فضل مشرق و امطار شفقت از سماء جود مالک وجود هاطل بشأنیکه وصف ممکنات باو نرسد و نعت کائنات او را نیابد صدهزار شکر مقصود عالمیانرا که مسئلت حبیب مکرم جناب محمّد قبل علی علیه بهاء الله بشرف اجابت فائز و از برای هر یک از نفوس مذکوره نازل شد آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد انّ ربّنا الرحمن هو المشفق الکریم و هو الفضال الغفور الرحیم یا علی اکبر مالک قدر از شطر منظر اکبر بتو توجه نمود و ترا ذکر مینماید تا باجنحه انقطاع در این فضای بی انتهی باسم فیاض حقیقی طیران نمائی ذکرش محیی قلوب و مقوی ارکان قوت بخشد و قدرت عطا نماید انّه هو

الفیاض الکریم

هذا ما نزل لجناب ابوالقاسم آقا علیه بهاء الله

يا اباالقاسم قد عرض العبد الحاضر اسمك امام الوجه نزل لك هذا اللوح اللائح المبين از حقّ بطلب تا بعرف آياتش فائز شوى
قسم بأفتاب بيان هر نفسى فائز شد باستقامت تمام بر امر مالک انام قيام نمايد بشأنیکه سطوت ملوک و مملوک و اهل عالم او
را از توجه بافق اعلى منع نمايد و بازدارد طوبى للفائزين
هذا ما نزل لجناب ملاً حسين عليه بهاء الله

يا حسين قد جرى كوثر الحيوان من قلم الرحمن و القوم اكثرهم لا يعلمون انزلنا من سماء الارادة امطار الفضل و العطاء و بها
احيينا الذين كانوا فى قبور الأبدان ان ربك هو المقتدر القدير قد ظهر و اظهر ما كان مكنوناً فى العلم و مخزوناً فى افئدة
المرسلين انك اذا شربت رحيق الوحي من بيان ربك اقبل بقلبك الى الأفق الأعلى و قل
الهى الهى و مقصودى و محبوبى ترى عبدك مقبلاً اليك و متمسكاً بحبل فضلك و راجياً ما قدرته لأمنائك و اصفياك
اسألك بأنوار وجهك و آيات عظمتك و بالكلمة العليا التى بها خلقت الأشياء بأن تكتب لى ما يجعلنى منقطعاً عن دونك و
متشبثاً بأذيال رداء عنایتك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام من فى السموات و الأرضين
و هذا ما نزل لجناب ملاً عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد طوبى لك بما اقبلت الى افقى و تمسكت بحبل عنایتى و آمنت باياتى فأسأل الله بأن يؤيدك و يوفّقك و يقدر لك
خير الآخرة و الأولى و ما قدره للمقرّبين من عبادہ و المخلصين من برّيته انه هو العزيز الفضّال
و هذا ما نزل لجناب ميرزا عبدالحسين عليه بهاء الله

يا عبدالحسين سمعنا ندائك اجنباك رأينا ذكرك ذكرناك هل تعرف من يذكرك و من اقبل اليك من شطر السجن لعمر الله لو
تطلع لندع العالم ورائك قائماً على خدمة امر ربك العزيز العظيم البهاء من لدنا عليك و على الذين ما منعهم شبهات القوم و لا
اشاراتهم و لا سطوتهم و لا ثروتهم عن الله رب العالمين انا نحب من احبنا و نريد من ارادنا ولكن القوم حالوا بيننا و بين اولياننا
الا انهم فى خسران ميين نسأل الله تعالى ان يفتح على وجهك باب فضله و يكتب لك اجر الحضور امام وجهه انه هو المقتدر
على ما يشاء و هو العليم الحكيم
و هذا ما نزل لجناب ملاً عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد اذكر اذ كنت لدى الباب و سمعت نداء المظلوم اذ كان بين ايدى الغافلين قد اقبلت الى الأفق الأعلى الى ان
حضرت و رأيت ما كان مسطوراً من القلم الأعلى فى الواح ربك الغفور الرحيم نشهد انك حضرت و سمعت و رأيت ما كان
مستوراً عن اعين الغافلين قل

الهى الهى و مقصودى و رجائى ايدنى على ذكرك و ثنائك و ما ينبغى لظهورك و ايامك اسألك يا مولى العالم و مقصود
الأمم بفرات رحمتك و آيات عظمتك بأن تجعلنى فيكل الأحوال ناطقاً بثنائك و ثابتاً على حبك و راسخاً على امرك الذى به
زلت اقدام العلماء و اضطربت افئدة المعتدين
البهاء عليك و على من يسمع قولك فيهذا النبأ العظيم
و هذا ما نزل لجناب مير محيى الدين عليه بهاء الله

يا محيى الدين نسأل الله ان يجعلك مظهر اسمك و بك يهدى العباد الى صراطه المستقيم و يقربهم اليه فيكل حين رأينا
اسمك انزلنا لك ما لا يعادله ما عند القوم يشهد بذلك كل عالم بصير هذا يوم فيه ينادى المناد بين العباد و يدعوهم من غير

ستر و حجاب الی الفرد الخبیر قد کنا قائماً امام الوجوه فلما اشرق نور الأمر خرج عن خلف الحجاب شذمة من الذیاب و ارادوا سفک دمی من دون ینة من الله العلیم الحکیم قل یا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا اهوائکم اتبعوا من اتاکم بأمر مبین لولاه من یهدی العباد انصفوا و لا تكونوا من الظالمین طوبی لبصیر ما منعتہ حجبات الأوهام و لعالم ما زلته شبهات المریین انک اردت لوحی قد ارسلناه الیک و لاح من افقه یتیر عنایة ربک الغفور الرحیم هذا یوم بشرت به کتب الله من قبل ولكن القوم فی نوم عجیب انک اذا فزت بأمواج بحر بیانی قل

الهی الهی لک الحمد بما ذکرنتی و اقبلت الی وجهی اسألك بأنوار عرشک و المقام الّذی فاز بلقائک و فیہ ارتفع ندائک الأحملی و صریر قلمک الأعلى بأن تجعلنی منجذباً بآیاتک و متمسکاً بالطافک ای ربّ قدر لی و لابنی ما ینبغی لسماء جودک و بحر عطائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الحمید و هذا ما نزل لجناب کربلائی صمد علیه بهاء الله

یا صمد علیک بهائی قد اقبلت و سمعت و فزت بما لا یوصف بالأذکار و الأقوال انّ الله خلق العباد لعرفانه فلما اظهر مشرق آیاته و مطلع انواره و مصدر احکامه و معدن اسراره و مهبط علمه اعرضوا عنه الی ان کفروا به و بآیاته كذلك سؤلت لهم انفسهم و هم الیوم من المعتدین فی کتاب الله مالک یوم الدین طوبی لک بما نبذت الأوهام مقبلاً الی یتیر برهان ربک المشفق الکریم قل یا ملاً البیان انصفوا فی امر ربکم الرحمن هل تنکرون الأمواج و ترونها تعالوا تعالوا لأربکم ما کان مکنوناً فی ازل الآزال اتقوا الله و لا تكونوا من المنکرین انّ الحصاة تنادی و التّواة تنطق و انتم من الغافلین كذلك انزلنا الآیات و ارسلناها الیک لتشکر ربک الذاکر العلیم انه دعاک و هداک الی افقه المنیر قل

لک الحمد یا مولی العالم و مقصود الأمم بما هدیتنی و شرقتنی بالحضور عندک انک انت القویّ الغالب القدر و هذا ما نزل لجناب حاجی محمود علیه بهاء الله

یا محمود یدکرک المظلوم و یوصیک بما نزل فی کتاب الله مولی العالم اسمع النداء من شطر البقاء الّذی ذکر فی کتاب الله بالسجن الأعظم انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزیز الأعلّم انا نوصیک بالاستقامة الکبری فیهذا الأمر الّذی به زلت اقدام الأمم ایاک ان یحججک شیء من الأشياء فیهذا الیوم الّذی نزل فیہ ما لا یعادلہ ما عند القوم یشهد بذلك هذا النبأ الأعظم الّذی بذکره انجذبت الأشياء و بندائه احیا الله الرّمم البهّاء علیک و علی ابنک الّذی سمی بمحمّد و علی الذین آمنوا بالله فی السرّ و العلن

هذا ما نزل لجناب کربلائی پاشا علیه بهاء الله

یا حزب الله حقّ اولیای خود را دوست داشته و دارد هر یک باثار قلم اعلی فائز و جمال قدم خود را از برای حضور و لقا ظاهر فرموده ولكن ظلم ظالمین و عناد معتدین و ضوضاء جهلا حایل شده و قاصدین را از مقصد اعلی و ذروه علیا منع نموده از حقّ بطلب اجر فائزین از برای تو مقدر فرماید اوست سامع و اوست مجیب و هذا ما نزل لجناب کربلائی محسن علیه بهاء الله

یا محسن در احسان حقّ جلّ جلاله تفکر نما راه نمود و هدایت فرمود تا آنکه بطراز اعظم و نبأ عظیم فائز گشتی این مقام اعلی را باسم فاطر سماء حفظ نما اوست حافظ و اوست ناصر و اوست معین و هذا ما نزل لجناب آقا محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد وجه قدم بتو متوجّه و ترا ذکر مینماید و حزب الله را وصیّت میفرماید بتریت اولاد اگر والد در این امر عظیم که از قلم مالک قدم در کتاب اقدس نازل شده غفلت نماید حقّ پدری ساقط شود و لدی الله از مقصّرین محسوب طوبی از برای نفسیکه وصایای الهی را در قلب ثبت نماید و باو متمسک شود انه یأمر العباد بما یؤیدهم و ینفعهم و یقرّبهم الیه و هو الأمر القدیم

و هذا ما نزل لجناب آقا عبدالله علیه بهاء الله

حمد کن مقصود عالمینرا که ترا مؤید فرمود بر اقبال در یومیکه کلّ اعراض نمودند الا من شاء ربک حزب الله را وصیّت مینمائی بنصرت امر و نصرت در رتبه اولیه تبلیغ امر الهی بوده و هست طوبی از برای نفسیکه منقطعاً عن الدنیا و متمسکاً بالتقوی باین امر اعلی تمسک نمایند و لوجه الله قصد هدایت عباد کنند که شاید تشنگان بفرات رحمت فائز شوند و گمراهان صراط مستقیم را بیابند

و هذا ما نزل لجناب مشهدی کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم قائم آمد و ناسرا بحضرت قیوم دعوت فرمود و بشارت داد ولکن قوم بظلمی قیام نمودند که دخانش عوالم روح را تیره نمود مانده عطا نمود ردش کردند آیات نازل فرمود انکارش نمودند بیّنات آورد سخّارش گفتند اینست شأن غافلین طوبی از برای نفسیکه اقبال نمودند و قصد بیت ذکر کردند و فائز شدند بشنیدن آیات الهی و مشاهده وجوه احبّای لایزالی

هذا ما نزل لجناب علی اکبر علیه بهاء الله

در این ربیع رحمانی و نیشان مکرمت سبحانی جهد نما تا فائز شوی بانچه که ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند ارض معرفت را امروز از نیشان مکرمت انباتی دیگر و ظهوراتی دیگر است این رحمت مخصوص این ایام است و این کرم لایق این اوقات وقت را غنیمت دانید و بما ینبغی قیام کنید

و هذا ما نزل لجناب حاجی حبیب الله علیه بهاء الله

یا حبیب الله قلم اعلی در لیالی و ایام بنصیحت دوستان الهی مشغول مقصود آنکه کلّ بانوار توحید حقیقی فائز گردند و از اوهامات قبل فارغ و آزاد هزار و سیصد سنه یا حقّ گفتند بالأخره بر سفک دم اطهرش فتوی دادند باید کلّ از حقّ جلّ جلاله حفظ طلب نمایند تا بمثابه حزب شیعه شنیعه باعثساف قیام نکنند اوست قادر و توانا سبحان الله آن اوهام باخر نرسیده اوهاماتی دیگر از شطر اهل بیان ظاهر اعاذنا الله ایاکم من شرّ هؤلاء

و هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد جعفر علیه بهاء الله

یا محمّد جعفر تو لقا می طلبی و حقّ معطی و بخشنده و مهربان ولکن اهل اعتساف از انصاف گذشتند و اولیا را از توجه منع نمودند قل

الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و متوجّهاً الی انوار وجهک لأدخل فی مدینة تشرّفتم بقدمکم و ارتفع فیها ندائکم و اقوم لدی باب فتح علی من فی الأرض و السماء و اشرب کوثر اللقّاء من ایادی عطائکم و كأس الوصال من جودکم و فضلک الهی الهی تری حالی و تسمع ضجیح قلبی فی هجرک و فراقک لو تمنعنی عن التقرّب الیک حجبات عبادک و سبحات خلقک قدر لی من قلمک الأعلی اجر من فاز بحضورک و شرب رحیق الوحی من ید عطائکم و شهد بما نطق به لسانک و شاهد افکک الأبهی و سمع ندائکم الأحلی أنّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم

و نذكر ابنك الذى آمن بالله و آياته و نبشّره بفضل ربّه المشفق الأمين و نذكر ابنك الآخر و نوصيه بما وصّينا به عبادنا
فى الواح شتى و انا النَّاصح العليم البهّاء عليكم من لدى الله ربّ العالمين
و هذا ما نزل لجناب نصرالله خان عليه بهّاء الله

يا نصرالله قد اتى النَّصر و النَّاس اكثرهم لا يعلمون قد نصبت راية التّوحيد و النَّاس لا يفقهون قد اتى الموعود بأعلام الظّفر ولكنّ
البشر اكثرهم لا يشعرون قد حضر اسمك لدى المظلوم انزل لك ما لا تعادله ثروة العالم يشهد بذلك ربّك المهيمن القيوم أنّك
اذا فزت بأيّاتى و وجدت عرف بيانى قل

الهى الهى لك الحمد بما عرقتنى سبيلك و انزلت لى دليلك و علمتني ما كان مكنوناً فى علمك و مخزوناً فى اصداق
حكمتك اسألك يا محيي العظم الرّميم بنيك العظيم بأن تجعلني ثابتاً على صراطك و ناطقاً بذكرك و متمسكاً بحبل فضلك
ايربّ ترانى راجياً ما قدرته لأوليائك اسألك ان لا تخيّنني بجودك و كرمك أنّك انت العليم الخبير
و هذا ما نزل لجناب آقا مير هاشم عليه بهّاء الله

يا هاشم اسمع نداء المظلوم أنّه يذكرك بآياته و يبشّرك برحمته الّتي سبقت الوجود قمنا امام الوجه بحيث ما منعنا حجبات
الفراغنة و لا سطوة الجبابة دعونا الكلّ الى الله مالك الغيب و الشّهود فلما انارت الآفاق خرجت عن خلف الحجاب شردمة
من اهل التّفاق و ارتكبوا ما لا ارتكبه الأولون قد نقضوا الميثاق و كفروا بالذّى آمنوا به فى الأعصار و القرون كذلك ذكرنا ما ورد
علينا من الّذين انكروا حقّ الله ربّ ما كان و ما يكون فأسال الله ربّك ان يؤيّد عباده على التمسك بحبله الممدود
و هذا ما نزل لجناب آقا مير سيف الدين عليه بهّاء الله

يا سيف الدين قد اتى الوعد و اتى الله بسطان ميين قد خسر الّذين انكروا ظهور الله و حجّته بما اتبعوا اهوئهم الا أنّهم فى
خسران عظيم قل يا ملاً الأرض قد اتى الحسين و فى ظلّه الملاً الأعلى و اهل خبّاء المجد ان انتم من العارفين هذا هو الّذى
كان موعوداً فى كتب القبل ولكنّ النَّاس اكثرهم من الغافلين طوبى لقوى ما اضعفته سطوة القوم و لمستقيم ما زلّته شبهات
المعتدين الّذين اعرضوا عن الحقّ اذ اتى من افق الاقتدار بطراز بديع قل طوبى لكم يا اهل البهّاء بما آمنتم بالذّى كان مسطوراً
فى كتب القبل من لدن عليم خبير
هذا ما نزل لسمى المقصود

يا من سمّيت باسمى اسمع ندائى من شطر سجنى أنّه يجذبك الى ملكوت بيانى و جيروت عرفانى انّ ربّك هو المشفق الكريم
انّا انزلنا للأعجام آيات عظمتى على اللّغة الفصحى و على الأعراب بلسان عجمى بديع أنّه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو
المقتدر القدير طوبى لعبد اخذ كتابى بقوة من لدى الله ربّ العالمين و ويل لمن اعرض عن الحقّ و اتبع كلّ كفّار اثم قل
الهى الهى اشهد بوحدانيتك و فردانيتك و اعترف بما انزلته من سمّاء مشيتك و ملكوت ارادتك اسألك بالأفئدة الّتي
طارت فى هواء حبّك و بأوليائك الّذين اقبلوا الى مقرّ الفداء بانقطاع ما رأت شبهه عين الابداع اسألك يا مولى العالم باسمك
الأعظم بأن تؤيّدنى على ذكرك و ثنائك ثمّ انزل لى من سمّاء عطائك ما يقربنى اليك فى كلّ الأحوال أنّك انت الغنى المتعال
و هذا ما نزل لجناب ميرزا عباسعلى عليه بهّاء الله

يا عبّاس قبل على انّ المظلوم يناديك بما يجذبك الى الأفق الأعلى فضلاً من لدى الله مولى الورى لتشكر و تكون من الذاكرين
فاعلم بالعلم اليقين بأن لا يعادل باثر قلمى الأعلى ما فى ناسوت الانشاء يشهد بذلك ربّ العرش و الثرى طوبى لمن سمع و

شهد و ويل للمعرضين قد اتى ام الكتاب فى المآب و الناس اكثرهم من الرّاقدين قد ارتفعت الصّيحة و ظهر ما كان مكنوناً فى علم الله العليم الحكيم اياك ان تحزنك حوادث العالم و شبهات الأمم خذ ما اتاك بقوة لا تمنعها سطوة الغافلين كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لتقرّ عينك و عيون العارفين
هذا ما نزل لجناب پاشا آقا عليه بهاء الله

يا پاشا ندای مالک اشياء را بشنو از اعلى افق عالم ندا میفرماید تا کلّ فائز شوند بآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند طوبی از برای نفسیکه اسیاف ظالمین و ظلم معتدین او را از مالک یوم پسین محروم نساخت از حقّ می طلبیم ترا تأیید فرماید بر آنچه لایق امر او و سزاوار ایّام اوست
هذا ما نزل لجناب میرزا وهّاب علیه بهاء الله

يا وهّاب قد اتى الوهّاب فى المآب و القوم فى ريب عجاب قد ظهر المكنون و اتى القيوم من افق البرهان برایات الآيات قد جاء ما قرّت به اعین الفردوس الأعلى ولكنّ القوم كفروا به و ارتكبوا ما ناهى به اهل مدائن العدل و الانصاف انك اذا سمعت نداء المظلوم و وجدت عرف اسمى القيوم قل
يا مالک الغیب و الشهود اسألك بالتّار الّتى هديت بها الكلیم و بالتّور الّذى اظهرت به فضلک العمیم بأن تجعلنى خاضعاً لأمرک و خاشعاً لظهورات عظمتک ای ربّ ایدنى على ما تحبّ و ترضى ثمّ قدر لى خیر الآخرة و الأولى انک انت الله الفرد الواحد العليم الحكيم
هذا ما نزل لجناب آقا مصطفى قلى عليه بهاء الله

يا مصطفى قلى در لیالی و ایّام قلم مالک انام متحرّک اولیای خود را ذکر میفرماید و بصراط مستقیم راه مینماید طوبی از برای نفسیکه راه را یافت و باو تمسّک نمود امروز عالم بانوار نبیّ اعظم فائز مقام این یوم مبارکرا بدانید و بنای مالک آن ناطق و بخدمتش مشغول باشید عنقریب آنچه مشاهده میشود بعدم راجع و ببقی لمن تمسّک بالعروة الوثقی ما قدر من لدی الله مولی الوری و ربّ العرش و الثرى طوبی از برای مقبلین و طوبی از برای نفوسیکه بحبل متین تمسّک جستند و از اهل ارض خود را فارغ و آزاد مشاهده نمودند ایشانند اهل بها که در صحیفه حمر از قلم اعلى مسطور
هذا ما نزل لجناب آقا محسن علیه بهاء الله

يا محسن فرات رحمت جاری و کوثر بیان مشهود و تسنیم امام وجوه موجود ولكن عباد غافل و محجوب الّا عدّة معدودات از حقّ میطلبیم کلّ را تأیید فرماید و از دخان نفس و هوی مطهّر سازد تا بافق تقوی توجه نمایند و بآنچه حقّ اراده فرموده فائز شوند این ایّام را شبه و مثل نبوده و نیست چه که بحر مواج و آفتاب حقیقت مشرق از حقّ بطلب عباد غافل را آگاه فرماید و بافق اعلى راه نماید اوست بخشنده و مهربان
هذا ما نزل لجناب آقا احمد علیه بهاء الله

يا احمد احمد برایات آیات و اعلام بیّنات از مطلع امر الهی در ارض بطحا و یثرب ظاهر قوم بر اعراض قیام نمودند و کذابش گفتند و بعضی بسحر نسبت دادند چنانچه احزاب عالم امورات وارده در آن اراضی را شنیده‌اند و دانسته‌اند و بعد امتش بر تفریق قیام نمودند فرق مختلفه ظاهر و هر یک بهوی متکلم و بنار نفس مشتعل تا آنکه در یوم جزا مالک یوم را شهید نمودند و

بر کفرش فتوی دادند از حقّ بطلبید حزب الله باوهامات قبل مبتلا نشوند کلمه توحید را بیابند و بحبلش تمسک نمایند بهاء علی من اتبع الحقّ

هذا ما نزل لجناب کربلائی اسمعیل علیه بهاء الله

یا اسمعیل در ایام الله و آنچه ظاهر شده تفکر نما چه مقدار از نفوس مقدسه مطمئنه راضیه مرضیه که افسر زندگانرا نثار قدوم محبوب عالم نمودند و از مقرّ فدا زنده برنگشتند و لکن ناس نسناس مع آنکه بچشم خود دیده‌اند آنچه را که شبه نداشته مع ذلک آگاه نگشته‌اند و از خواب غفلت سر برداشته‌اند بر منابر ذکر ذبیح قبل را مینمایند و نوحه میکنند و از آن نفوس مقدسه بالمره غافل و محجوبند از حقّ بطلب آگاهی بخشد و بینائی عطا فرماید شاید بشنوند و بیابند و ببینند و بیابند کذلک نطق قلمی الأعلى فی هذه الیلة البلماء فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم و المیین العلیم انا نذکر ابنک اسدالله فی هذا المقام لیفرح بعنایة مولاه و یکون من الشاکرین

و هذا ما نزل لجناب آقا عبدالحسین علیه بهاء الله

یا عبدالحسین اذا وجدت عرف بیانی و فزت بنفحات آیاتی اقبل الی افقی و قل

الهی الھی لک الحمد بما هدیتنی و عرفتنی و اسمعتنی فی یوم فیہ اعرض اکثر خلقک و قام علی الاعتراض من فی بلادک الا من انقذته یدک القویة و سلطنتک الأبدیة ایربّ امانتی هجرک و فراقک و اهلکنی بعدی عن ساحة عزّک اسألک بأن تقدّر لی اجر من طاف حول امرک و حضر امام وجهک و سمع ندائک الأحملی و صریر قلمک الأعلى انک انت المقتدر العزیز العلیم

هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد افق اعلی بمثابه آفتاب ظاهر و هویدا و رایت بیان بر اعلی مقام امکان مرتفع و منصوب نفحات وحی متضوّع و نسمة الله در هبوب مع این فضلهای بیمنتھی قوم در خواب از حقّ بطلب نفوس غافله را بشطر آگاهی مؤید فرماید تا ببینند و بشنوند آنچه را که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند اوست گویا و اوست دانا و اوست ناصح و اوست مبین طوبی از برای نفسیکه ندایش را شنید و باو تمسک جست

هذا ما نزل لجناب آقا حسن علیه بهاء الله

یا قلم اذکر من سمی بحسن فی کتاب الأسماء لیهدیه الذکر الی المذكور و یقرّبه الیه فی هذا الیوم العزیز البدیع انا ذکرنا من حضر اسمه لدى المظلوم فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم لا یعزب عن علمی من شیء و انا الأمر الحکیم انک اذا سمعت النداء قل

لک الحمد یا مولی الأسماء و فاطر السّماء بما ایدتنی علی الاقبال الی افقک و التّوجه الی انوار وجهک ایربّ اسألک بحركة قلمک الأعلى الذی به رفعت الأدیان و وضعت ما اردته بسلطنتک و اقتدارک بأن تجعلنی مستقیماً ثابتاً راسخاً علی حبّک و شارباً ما جرى من قلمک الأعلى کوثر عرفانک انک انت المقتدر العزیز العلام و هذا ما نزل لجناب داداش نایب علیه بهاء الله

یا نایب نبأ عظیم آمد و بکلمهئی نطق فرمود قلوب امم را مضطرب یافت در جمیع لیالی و ایام کلّ را ذکر نمود و متذکر فرمود تا آگاه شوند و بر کلمه الھی گواهی دهند و لکن عنایت از برای اکثری سبب غفلت شد امر الله را نپذیرفتند و بکتاب الھی

سخریّه نمودند اهل بیان عمل کردند آنچه را که حزب شیعه عمل نکرد تو حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا مؤید نمود بر اقبال و اقرار و اعتراف اینمقام عظیمست باسم اعظم حفظش نما
و هذا ما نزل لجناب کربلائی حسن علیه بهاء الله

یا حسن اسمائیکه لدى المظلوم حاضر شد هر یک باثار قلم اعلی فائز گشت حیاً میناً کلّ را ذکر نمودیم و بکلمه مبارکه مغفرت یاد فرمودیم این عهدیست که در یوم اول ورود رضوان از قلم رحمن جاری طوبی للفائزین قل
لک الحمد یا مقصود العالم بما ذکرنتی فی السّجن اذ کنت بین ایدی المعرضین
هذا ما نزل لجناب کربلائی علی علیه بهاء الله

یا علی نار مشتعل و نور ساطع و امر ظاهر طوبی از برای نفسیکه شعونات عالم و شبهات امم او را از این ظهور اعظم منع نهنمود دخان سطوت ظالمین و غبار شوکت معتدین حایل نشد و او را از توجه بازداشت در هر حین معرضین باعتراض مبین ظاهر کلّ منتظر بودند و چون نیر ظهور از افق سماء اراده اشراق نمود کلّ معرض و منکر الا من شاء ربک المقتدر القدير حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا فائز نمود و توفیق عطا فرمود انه هو العزيز الفضّال
و هذا ما نزل لجناب شیخ کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم حقّ عالم و گواه که از اول ایام الی حین قلم اعلی متحرّک و بتحریر آیات الهی مشغول ولکن قوم بی انصاف این برهان ساطع را انکار نمودند و این حجّت کامله را قبول نکردند بهوی مشغولند و باوهام متمسک قسم بافتاب افق بیان از انوار یقین بعید و محجوبند و بذیل ظنون متشبّث قاتلهم الله از حقّ بطلب از رحمت سابقه و عنایت محیطه این مشتی ترا برا بافکش راه نماید و بصراط مستقیمش فائز فرماید اوست قادر و توانا و اوست عالم و بینا
و هذا ما نزل لجناب عبدالحسین علیه بهاء الله

یا عبدالحسین طوبی لک و لاسمک و لمن عرفک سیلی الواضح المستقیم انک اذا رأیت امواج بحر بیانی و اخذک سکر رحیق عنایتی قل

الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی افقک الأعلی و انزلت لی ما لا یتغیّر بدوام الملك و الملكوت اسألک یا مولی الوری و ربّ العرش و الثری بکلمتک العلیا الّتی بها اضطربت الأسماء و انصعق عبادک و خلقتک بأن تؤیّدنی علی القبول بما انزلته فی کتابک ایربّ ترانی مضطرباً فی ایامک و محزوناً عند ظهورات انوار طلعتک و ما اردت منک الا قریک و لقاتک انت الّذی شهدت بلسان صدقک بقولک یوم تبدّل الأرض غیر الأرض ان تبدّل غیابی بالحضور امام وجهک و القیام لدى بابک و الطواف حولک و اصغاء ما نزل من سماء مشیتک انک انت المقتدر العزیز العلام
و هذا ما نزل فی خرما لجناب صمد علیه بهاء الله

یا صمد یدکرک الفرد الأحد فی سجنه الأعظم بما یقرّبک الیه انه هو الجواد الکریم انک اذا فزت بنفحات الوحی و سمعت التّداء من افق الأعلی قم و قل

یا مولی الأسماء و فاطر السّماء اسألک باسمک الّذی سخّرت به الوجود من الغیب و الشّهود و بمقامک المحمود بأن تجعلنی من الّذین وفوا بمیثاقهم و طافوا حول عرشک الأعظم و خضعوا عند ذکر اسمک الّأنتم بأن تؤیّدنی فی کلّ الأحوال علی

ما یقرئنی الیک و یرفعنی بجدوک ایربّ ترانی مقبلاً الیک و معرضاً عن دونک اسألك بأنوار وجهک بأن تکتب لی اجر لقائک
أنک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الخبیر
هذا ما نزل لجناب آقا احمد علیه بهاء الله

یا احمد حضرت قیوم در جمیع احوال ندا میفرماید و عباد را برحیق مختوم دعوت مینماید طوبی از برای نفسیکه حوادث عالم او
را منع نمود ندای الهی را شنید و بقلب اقبال نمود و بقول بلی فائز گشت اینست فضل اعظم و عنایت کبری طوبی لمن فاز و
ویل للمتوقّین انا نکبرّ علیک و علی ضلعک و علی الاماء اللائی اقبلن و آمن بالله العزیز الحمید
و هذا ما نزل لجناب آقا فرج علیه بهاء الله

یا فرج فرج آمد رُدش نمودند رحمت آمد قبول نمودند نعمت آمد کفران کردند بجای شکر شکایت سزای عنایت شقاوت
ظاهر اینست شأن مردم غافل جزای عمل کلّ را اخذ نموده و از رحمت باقیه دائمه محروم ساخته امروز نفوسیکه از کأس
عنایت نوشیده‌اند و بافق اعلی ناظرند باید از حقّ بطلبند حزبشرا باوهامات قبل مبتلا ننماید و از شبهات و اشارات امم مقدّس
دارد حمد کن حضرت مقصود را که ترا بمقام محمود راه نمود و ذکررت از لسان مظلوم جاری گشت
هذا ما نزل لجناب محمّد پاشا علیه بهاء الله

یا محمّد یذکرک المظلوم فی مدینه اشعلت فیها نار البغضاء بما اکتسبت ایدی الظالمین نقضوا عهد الله و میثاقه و اعرضوا عن
الذی اتیهم بنور مبین طوبی لیت ارتفع فیہ ذکر الله و للسان نطق بثنائه الجمیل نعیماً لقاعد قام علی خدمة الأمر و لید اخذت
کتابه البدیع نسأل الله ان یؤید اولیائه علی ما یحبّ و یرضی و یجعلهم مشارق الفضل و الکرّم بین العالم انه ولیّ المحسنین قد
ارتفع التداء و نصب الصراط و وضع المیزان و القوم اکثرهم من الغافلین اعرضوا عن الحقّ متمسکین بأهوائهم الا انهم فی
ضلال مبین

هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد ناعقین بمثابة جراد در بلاد منتشر میگویند آنچه را نشنیده‌اند و ادعای علم مینمایند آنچه را که از او غافل و محجوب
بوده و هستند معرضین اهل بیان از فرقه شیعه اخسر مشاهده میشوند کذلک سؤلت لهم انفسهم و هم الیوم لا یفقهون
سبحان الله در یوم الهی بذکر اسماء متمسک و ناطق و از موجد آن معرض از حقّ می‌طلییم عالم را از کوثر بیان مطهر فرماید تا
امم بمولی العالم اقرار نمایند و ادراک کنند آنچه را که الیوم از او غافلند البهَاء من لدنا علی اهل البهَاء الذین ما منعهم ظلم
الظالمین و سطوة المعتدین و وضوء الغافلین اولئک حزب الله فی العالم و آیات رحمته بین الأمم علیهم صلوة الله و سلامه و
عزه و بهائه انه هو المشفق الکریم الحمد لله المقتدر الغفور الرّحیم
و هذا ما نزل لجناب جواد آقا علیه بهاء الله

یا جواد یذکرک الجواد فی هذا المقام الرّقیع و یذکرک بآياته و یشّرك بفضل الله ربّ العالمین ما من عبد الا و قد ذکرناه و ما
من مقبل الا ان هدیناه الی صراطی و وصیناه بما ینفعه فی کلّ عالم من عوالم ربّه یشهد بذلک کلّ عالم بصیر طوبی لعبد نبذ
الأوهام متمسکاً بحبل الیقین نسأل الله ان یؤیدک و اولیائه علی الاستقامة علی امره انه علی کلّ شیء قدير و بالاجابة جدير
یا معید علیک بهائی و عنایتی اسماء مذکوره امام وجه حاضر تجلّینا علی کلّ واحد منهم من انوار شمس بیانی ما یقرّیه
الی الله ربّ العالمین و اقبلنا الیه و سقیناه کوثر العرفان من کأس علمی الّتی سبقت البحور انه هو المقتدر القدير لا یعزب عن

علم ربك من شيء يشهد ويرى و هو السميع البصير كبر من قبلى على وجوههم و نورهم بأنوار بيانى و ذكرهم بآيات عظمتى و عرفهم افق فضلى نسأل الله ان يقربهم و يؤيدهم على ذكره و ثنائه و خدمة امره البديع انتهى

امواج بحر بيان الهى امام وجوه ظاهر و اشراقات نير فضل باهر از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل كه به هياكل ذكر و بيان عالم را باعلى افق امكان هدايت فرمايد تا خلق فائز شوند و از ايام حقّ محروم نمانند انسان متحير بل عالم متحير چه كه مشاهده ميشود عمر دنيا كه نزد صاحبان بصر اقلّ از آنست كلّ در تدارك گذران و معيشت ولكن از براى عالمي كه لا آخر له است فكرى ننموده و نمينمايند و بهيچ تداركى مشغول نيستند از خدا مى طلبيم اين غفلت را كه مانع جميع مراتب فضل و الطاف است از ميان بردارد و عباد خود را آگاه فرمايد انه على كلّ شيء قدير البهاء و الذكر و الثناء على جنابك و على الذين ذكرت اسمائهم فى كتابك و على كلّ ثابت مستقيم و كلّ راسخ تمسك بحبل الله المتين

خادم

۱۹ رمضان المبارک سنة ۱۳۰۴

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از [کتابخانهٔ مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر